

Молодь Коммунар

орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

пролетарі всіх країн, єднайтеся!

Рік видання XVIII

№ 50 (2310).
ВІСНОК

26

КВІТНЯ

1977 РОКУ

Ціна 2 коп.

Газета виходить
з 1939 року.

Урожай

Почли кубанських хліборобів — змагатися за одержання найвищих урожаїв основних сільськогосподарських культур — знайшов широку підтримку у буриководів колгоспу імені Котовського Добровеличківського району. На 900 гектарах вирощуватимуть у господарстві буряки, і з кожного заплановано зібрати 300 центнерів коренів.

Після листа Генерального секретаря ЦК КПРС Л. І. Брежнєва Кіровоградському крайкомові КПРС і крайвиконкомові лави буриководів поповнили молоді хлібороби, які беруть участь у сівбі. В господарстві діє пост якості, очолюваний головним агрономом комсомольцем П. Макаруком. За відмінну культивування ґрунту під цукрові буряки молодого механізатора Григорія Грузденка нагородили вимпелом комітету комсомолу колгоспу.

Ланкова М. ГРУК та головний агроном колгоспу П. МАКАРУК перевіряють якість посівного матеріалу.

Г. ГРУЗДЕНКО постійно забезпечував фронт робіт сіячем.

Фото М. ІНГУЛЬСЬКОГО.

ПІД ПРАПОРОМ ЛЕНІНІЗМУ

Урочисто зустрів радянський народ 107-у річницю з дня народження Володимира Ілліча Леніна — геніального революціонера і мислителя, творця Комуністичної партії, засновника першої в світі держави робітників і селян, визнаного вождя світового пролетаріату. Разом з радянським народом день народження Володимира Ілліча урочисто відзначило все прогресивне людство.

«Минає час, змінюється обстановка, постають нові й нові завдання, але шлях, вказаний Леніним, був і залишається єдино вірним, єдино правильним шляхом», — підкреслив Генеральний секретар ЦК КПРС товариш Л. І. Брежнєв на XVI з'їзді профспілок СРСР.

22 квітня в Москві у Кремлівському палаці з'їзді відбулось урочисте засідання, присвячене знаменній даті.

З доповіддю «Ленінізм — революцій-

ний прапор нашої епохи» виступив секретар ЦК КПРС М. В. Зімянін.

Урочисте засідання, присвячене 107-й річниці з дня народження В. І. Леніна, відбулось у Києві, в Паладі культури «Україна». У святковому прикрашеному залі — ветерани ленінської партії, передовики і ногатори виробництва, діячі науки і культури, воїни, молодь.

Під бурхливі оплески присутніх місця в президії займають керівники Комуністичної партії і Уряду республіки. Одночасно обирається почесна президія урочистого засідання в складі Політбюро ЦК КПРС на чолі з Генеральним секретарем ЦК КПРС товаришем Л. І. Брежнєвим.

З доповіддю про 107-у річницю з дня народження В. І. Леніна виступив член Політбюро ЦК Компартії України, голова Президії Верховної Ради Української РСР О. Ф. Ватченко.

З великим піднесенням присутні прийняли вітальний лист Центрального Комітету КПРС, Генеральному секретарю ЦК КПРС товаришеві Л. І. Брежнєву.

(ТАРС — РТАУ).

„САЛЮТ-5“

ДЕСЯТЬ
МІСЯЦІВ
НА ОРБІТІ

ЦЕНТР КЕРУВАННЯ ПОЛЬОТОМ, 22 квітня (ТАРС). Десять місяців успішно триває керування політ наукової станції «Салют-5», введеної на навколосвітну орбіту 22 червня 1976 року.

На 14 годину московського часу станція зробила 4885 обертів навколо Землі.

Відповідно до програми робіт в автоматичному режимі тривають дослідні випробування бортових систем, апаратури і агрегатів станції в умовах тривалого космічного польоту, проводяться також науково-технічні дослідження і експерименти.

Політ станції «Салют-5» триває.

«ЕФЕКТИВНІСТЬ І ЯКІСТЬ — КЛЮЧОВЕ ЗАВДАННЯ ДЕСЯТОЇ П'ЯТИРІЧКИ. АЛЕ НЕ СЛІД ЗАБУВАТИ: ЩОБ ЦЯ ЛАКОНІЧНА Й ТОЧНА ФОРМУЛА НЕ ПЕРЕТВОРИЛАСЬ У НАБРИДЛИВУ ФРАЗУ, НЕ ВТРАТИЛА СВОГО АКТИВНОГО, МОБІЛІЗУЮЧОГО ХАРАКТЕРУ, ТРЕБА ЩОДНЯ З ПРИСТРАСТІЮ ПЕРЕВІРЯТИ СЕБЕ: А ЧИ ВСЕ РОБИТЬСЯ ДЛЯ ЇЇ ВПЛЕННЯ В ЖИТТЯ!»

(З промови Генерального секретаря ЦК КПРС Л. І. Брежнєва на XVI з'їзді профспілок СРСР)

● Иде огляд роботи комсомольських організацій по виконанню рішень XXV з'їзду КПРС.

НОВІ ГОРИЗОНТИ ЕЛЕКТРОМЕХАНІЧНОГО

● 82 ПРОЦЕНТИ ВИРОБІВ З ПОЧЕСНИМ П'ЯТИКУТНИКОМ — ТАК ПРАЦЮЮТЬ РОБІТНИКИ ОЛЕКСАНДРІЙСЬКОГО ЕЛЕКТРОМЕХАНІЧНОГО ЗАВОДУ В РІК 60-РІЧЧЯ ВЕЛИКОГО ЖОВТНЯ.

«Підприємство високої якості продукції та бездефектної праці» — вперше на Кіровоградщині цього звання удостоївся колектив Олександрійського електромеханічного заводу імені XXV з'їзду КПРС. Із почесним п'ятикутником електромеханічного заводу імені XXV з'їзду КПРС. Із почесним п'ятикутником електромеханічного заводу імені XXV з'їзду КПРС. Із почесним п'ятикутником електромеханічного заводу імені XXV з'їзду КПРС.

На другий рік п'ятиріччя колектив заводу (більше половини працюючих тут — молодь) узяв підвищені соціалістичні зобов'язання: розширити обсяг виробництва на 20,3 проценти проти 18,6 за планом, збільшити випуск продукції зі Знаком якості. Цифри — красномовна річ. А про те, завдяки чому хочуть досягти високих показників, що їх від-

бивають цифри, яким шляхом ітнуть трудівники електромеханічного до намічених рубежів, розповідають сьогодні самі заводчани.

КСУЯП — сьогодні і завтра

М. М. ЛОГОША, старший інженер відділу технічного контролю:

— Спочатку, мабуть, про те, з чим ми підійшли до впровадження досвіду лів'ян — комплексної системи управління якістю продукції. 1966 року запровадили систему бездефектного виготовлення продукції. Персональну відповідальність за гатунки виробів ніс кожен робітник — одним з головних критеріїв оцінки його праці стала здача продукції з першого пред'явлення. Тоді ж назріла потреба вдосконалити моральне й матеріальне стимулювання учасників змагання. Від локальних заходів ми пе-

рейшли до розширення сфери впливу намічених заходів, які згодом переросли в систему бездефектної праці, коли всі — від рядового робітника до директора заводу — мали дбати про якість своєї праці по-справжньому, настійно шукаючи шляхів до її підвищення. Активніше почали займатися цими питаннями групи народного контролю, штаб і пости «Комсомольського прожектора».

Лів'яни підвели під систему міцну основу — впровадили стандарти підприємства, що регламентують діяльність трудового колективу на всіх етапах формування якості. СТП — закон для кожного виробничого підрозділу, на них базується комплекс організаційних, техніко-економічних та морально-стичних заходів, спрямованих на підвищення надійності і довговічності виробів.

Девіз лів'ян ми взяли на озброєння торік. Маю на увазі те, що стандарти почали розробляти порівняно недавно, бо йшли до застосування системи за планом, згідно з яким нам необхідно розробити і «пустити в дію» 108 стандартів. Вони охоплюють чотирнадцять функцій управління якістю —

від прогнозування до експлуатації виробів. Розробці нових зразків продукції і запуску їх у виробництво приділяємо особливу увагу. Цьому відводимо 15 стандартів, планування і технологічний підготовчий виробництва — по 11, контролю — 10, стабілізації рівня якості — 8.

Сьогодні ми розробили 20 стандартів, 26 стандартів — у стадії першої і другої редакції. Отже, роботи ще неопочатий край. Коли всі стандарти дійдуть, охоплюють усі аспекти життя підприємства, тоді вже можна буде підбивати остаточні підсумки (хоча це, система розвиватиметься). А нині, впроваджуючи КСУЯП, ми готовуємо основу для дальших здобутків у боротьбі за якість.

Зауважу, та це й не новина, що кожна система, ідея, досвід має продовжуватися. Змогли ж, скажімо, лів'яни узагальнити набуті передо-

вих підприємств країни, сконцентрувати цінний досвід у комплексну систему управління якістю продукції. Сьогодні вона збагатилася. Її не просто копіюють, а застосовують, урахувавши особливості завдання заводу, фабрики, виробничого об'єднання. Адже для підприємств важливо не тільки тримати на одному рівні процент випуску продукції з державним Знаком якості, а й підвищити його.

З часом в елементи КСУЯП вносяться новинки. Для прикладу візьмемо коефіцієнт якості. Як його визначають? У Львівському виробничому об'єднанні імені 50-річчя Жовтня за показник відмінної якості брали одиницю і за той чи інший допущений дефект відраховували соті

чи десяті частини протягом певного періоду. Чим вищий коефіцієнт, тим почесніше місце посідає трудовий колектив у змаганні. Ми ж не тільки віднімаємо, а й приплюсовуємо до одиниці, якщо бригада цього заслуговує. Стимул! Безперечно. Бо від коефіцієнта залежить визнання майстерності, престиж робітника і, нарешті, його премія.

І ще кілька цифр. Протягом того часу, коли на підприємстві серйозно взялися за якість, обсяг виробництва низьковольтної апаратури зріс майже (Закінчення на 2-й стор.).

Тут народжуються нові вироби. Молоді спеціалісти спеціалізованого конструкторського бюро М. ВЕЛИКОЖОН, М. КІЗЛОВ, С. ЗДАНЕВИЧ, В. АНТОНЕНКО в ПІСКУН (на знімку зліва направо) за розробкою чергового досвідного зразка.

Фото Р. ГРАНОВСЬКОГО.

НОВІ ГОРИЗОНТИ ЕЛЕКТРОМЕХАНІЧНОГО

(Закінчення.
Поч. на 1-й стор.).
втрос. Втрати від браку
знизились у півтора, а
кількість рекламцій — в
1,7 раза.
Є й упущення. Не на-
годжено чіткої інформації.
Над цим слід подумати.

Що у творчому арсеналі?

Любов СТАСЕНКО,
провідний інженер-кон-
структор спеціалізованого
конструкторського бюро:

— Тут, у відділах СКБ,
починають життя нові
зразки продукції. Зрозумі-
ло, що і якість бере свій
початок звідси. Бо вона
закладена ще в початковій
стадії розробки конструктор-
ської документації.

Де може «спідкрестися»
брак? Здебільшого на початку
роботи конструктора. Тому за
кожним етапом розробки нових
видів виробів пильнуємо
особливо. Дослідний зразок,
наприклад, потрапляє в руки
висококваліфікованих спеці-
алістів, які вивчають на недо-
ліки, виявлені в ньому. Про-
гали можна допустити і при
оформленні документації. Тут
усе залежить від кваліфікації
виконавців, від їхнього став-
лення до справи. Останнім ча-
сом, відколи впроваджено
бездефектну систему здачі до-
кументів, якість конструктор-

ської роботи значно підвищи-
лась.

Іноді дуже важко виконати
розробку за кресленнями,
особливо складних виробів,
або немає наукової розробки
з НДІ, або потрібно займатися
модифікацією окремих вуз-
лів, перш, ніж дійти до ос-
таточного варіанту. В таких
випадках слово надається гру-
пі макетування. Вона виготов-
ляє макет, який потім пере-
роджується в дослідний зра-
зок.

Отже, якість конструктор-
ської документації залежить
від кваліфікації працівників
СКБ. І як важливо, щоб мо-
лоді інженери з перших само-
стійних кроків привчилися
працювати творчо.

До нас приходить по-
повнення. Руку допомоги
молодим спеціалістам по-
дають старші колеги, на-
ставники. Без уваги не за-
лишається жоден. Та й до-
свідчені не проти того,
щоб поповнити арсенал
своїх знань. У практику
міцно зайшло технологіч-
не навчання конструкторів.
Словом, робимо все,
щоб нові вироби були
тільки вищої категорії.

При підбитті підсумків
змагання переможцем ви-
знаємо відділ, колектив
якого добився протягом
кварталу найвищих якісних
показників. До його акти-
ву додаємо 20 «преміаль-
них» балів.

Ми здійснюємо кон-
троль за якістю і на етапі
серійного виробництва,
адже й тут трапляються
«сюрпризи». Скажімо, су-
міжники не забезпечили
потрібними деталями. Що
робити? Заміняємо ін-
шими.

Проблеми? Обмін досві-
дом з працівниками кон-
структорських підрозділів
споріднених підприємств.

Маленька деталь у складному механізмі

Олександр ОСИПОВ,
бригадир комсомольсько-
молодіжної бригади елек-
тромонтажників - схемни-
ків складального цеху:

— У боротьбі за якість
не може бути неважливих
ділянок виробництва. Тим
більш у нас на заводі, де
виконується величезна
кількість найрізноманітні-
ших технологічних опера-
цій, де працюють тисячі
людей. Незначний на пер-
ший погляд дефект обер-
тається втраченим часом,
а то й ще гірше — брако-
ваним виробом.

За прикладом далеко ходи-
ти не треба. Бригада наша ви-
готовляє джерела живлення
до станцій управління. Деталі

одержуємо зі складу. На по-
стачання не скаржимося, але
скільки цих транзисторів до-
подиться «добробати»? Щодня
відбиваємо кого-небудь із
бригади (сьогодні неприємну
функцію виконує я). Тільки в
березні ми витратили на це
176 годин. А вистачає ж і
своїх робіт.

Винуватий інших, звичайно,
найлегше. Та коли йдеться
про якість, про нашу робітни-
чу честь, важливо розібратися
у «калійній хаті». Колектив
бригади дає з першого
пред'явлення 98 процентів
продукції, змінні завдання
виконує на 105 і більше про-
центів. І все ж бувають ви-
падки недоброяркісного паян-
ня. Нечасті вони, але пенки.

Бригада — невелика ви-
робнича одиниця, та най-
менший брак у нашій ро-
боті відчувають суміжники.
Тому щодня після ро-
боти ми аналізуємо свій
добробок, щоб завтра пра-
цювати краще. Контролює
робітничу совість.

Вузькими рамками не обмежиш

Віктор ВЛАСЕНКО, сек-
ретар заводського коміте-
ту комсомолу:

Як секретар комсомоль-
ської організації підпри-
ємства я беру участь у
проведенні днів якості.
Щоп'ятниці начальники
цехів і служб, секретарі
парткому, профспілкового
й комсомольського комі-
тетів детально аналізують
результати роботи протя-
гом минулого тижня. Крім
того, заводське радіо роз-
повідає про підсумки ми-
нулого дня. Оголошуємо
імена кращих, називаємо
конкретних винуватців
браку.

Та це не означає, що
комсомольським органам
контролю робити після
цього вже нічого. Навпа-
ки, штаб «Комсомольсько-
го прожектора», пости
якості в цехах можуть чіт-
кіше планувати свої рей-
ди-перевірки, визначати
ділянки, які потрібно кон-
тролювати пильніше.

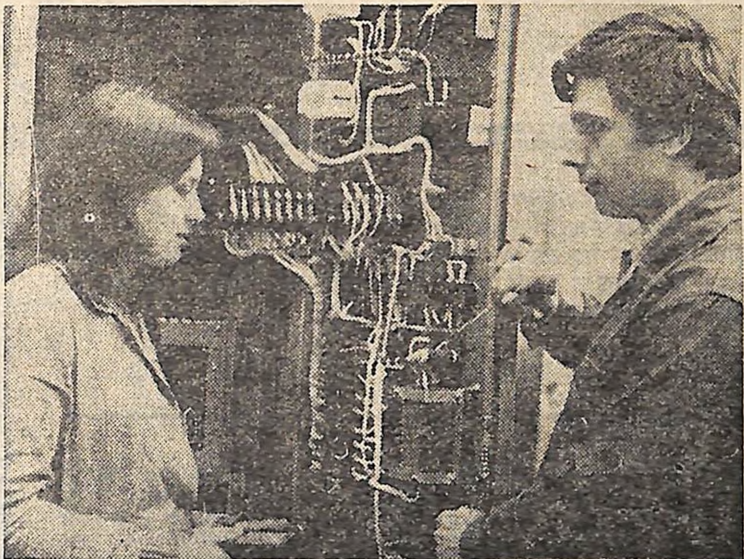
Сьогодні ми вже ясно бачи-
мо результати роботи «Комсо-
мольського прожектора», ді-
яльності, що стосується всіх
питань заводського життя. Не-
давно «прожектористів» тур-
бував стан зберігання готової
продукції. Підприємство буду-
валося, вільної площі було
мало. Готові станції управлі-
ння стояли під відкритим не-
бом, доступні вітрам і дощам.
Подивившись з вікна кабінет-
у — вони аж червоні від
іржі. Довелося покритикувати
головиною інженера заводу.
І виробі стали змашувати,
обгоріли протиіржівним па-
пером.

Або взяти комплектуючі ви-
робні. Як їх раніше зберігали
у складальному цеху на від-
веденій ділянці? Німа. Вони
вкривалися шаром ілуду. Сиг-
нал — до директора.

Все це в нашому активі. А
на порядку денному залишає-
ться якість, боротьба за неї.
Ми запровадили чітку систему
звітності штабу «КП» перед
комітетом комсомолу, комсо-
мольськими постами якості: перед
штабом. Дотримання правил
технології на поточі, серійного
виробництва, вивантаження
комплектуючих виробів і ван-
таження готової продукції,
трудова дисципліна — все це
на постійному контролі.

Хвилює нас і питання
підвищення кваліфікації
молодих робітників. Ос-
татній випадок: в ін-
струментальному цеху за-
реєстровано випадки бра-
ку, «виготовленого» рука-
ми молодих. Та причи-
на в тому, що з учили-
ща іноді приходять та-
кі «спеціалісти» з третім
розрядом, котрі й крес-
лення неспроможні про-
читати. Особливо засмучу-
ють верстатники, токарі,
електромонтажники. До-
водиться відривати досвід-
чених робітників на три-
валий час від роботи і до-
учувати, а часто вчити за-
ново новачків... Отже,
система підвищення квалі-
фікації потребує вдоско-
налення. Штаб «комсо-
мольського прожектора»
вже сигналізував про це.

Шириться суперництво
серед молоді за право но-
сити звання «Кращий мо-
лодий робітник», серед
колективів — «Краща ком-
сомольсько-молодіжна
бригада». Дедалі більше
юнаків і дівчат працюють
з особистим клеймом.
Більшас претендентів на
почесне право. А це —
запорука успіхів. І простір
для активної роботи ком-
сомольських активістів.

● Ще 1975 року наладчик Станіслав МІНГУЛЬ здобув почесне право пра-
цювати з особистим клеймом.
● Де комсомольський контроль. Працівник ВІК С. КОСТИРЯ перевіряє
роботу електромонтажників-схемників Т. ОГОЛБИНОЇ.

ПОЛІТИЧНИЙ ГАРТ

ВІДКРИВАЮ РІДНУ ЗЕМЛЮ

● ЗАХОПИТИ МОЖНА І ЧІТКОЮ ЛОГІКОЮ ЕКОНОМІКИ. ЗВИЧАЙНО.
ЯКЩО ПОЯСНЮВАТИ ЇЇ ВІЗЬМЕТЬСЯ ЛЮДИНА ЗАЦІКАВЛЕНА.

КУДИ влаштуватися на роботу — такої
проблеми перед Сашею не стояло.
Колгосп «Аврора», знайомий з перших, іще
шкільних жнів, був під боком, а в меха-
нічній майстерні якраз потрібні були спе-
ціалісти. Туди й пішов. Так само вирішив і його
однокурсник Володя Опря.

...Кожний наступний день не повторював
попереднього — так не буває в сімнадцять
років, та почуття новизни, досить швидко
стиралося. Можливо від того, що минули
вже перші, другі і навіть треті ранки і в їх-
ню біографію почали вписуватись просто
будні, чесні й заслужені. Так вони жили. І
дуже здивувалися б, якби раптом їх спита-
ли: «А що ви, любі хлопці, крім своєї май-
стерні, знаєте?»

Розпитувати їх, проте, ніхто не поспішав.
Натомість вони дістали запрошення на
сімнадцяту годину до парткабінету.

З категорії новачка автоматично не вибувають.
У жодній сфері людської діяльності не існує та-
ких термінів і рамок, які б давали змогу сказа-
ти: «Вчора ти був новачком, а завтра приступи-
ш до роботи в разі фахівець, чий знання і про-
фесійну майстерність належно оцінюють. Власне,
хвіба мало таких, хто все життя, за що б він не
брався, так і лишається новачком?»

З чого ж починається назве «завтра»? З тієї
хвилини, коли вже важко уявити себе без справ-
ляваної справи? І з неї — також.

Саша згадує перше заняття, морщити лоб і...
молчит. Значило, минуло немало часу. Ні, все ж
такі не забув.

— Василь Семенович гворив про бурки, що
вони приносять цукристість, коли затримуються
на полях.

З усього почутого тоді це найбільше запам'ята-
лося. А чому? Хвіба раніше не знав? Розумів і
знав, але трохи не так, не з погляду людини, від-
повідальної за безперебійну роботу техніки. А тут

зачепили в ньому господарську жилку: думай,
хлопче!

Півтори години — час відведений на за-
няття комсомольського політгуртка. Вже
кілька років підряд голова колгоспу Василь
Семенович Бондар чекає візиторів, готує-
ться до них.

Василеві Семеновичу потрібно заручити-
ся, так би мовити, активною підтримкою
слухачів, перш ніж приступити до теоретич-
них викладок. З'ясувати спільно на простих,
життєвих прикладах, від чого залежить, при-
міром, продуктивність праці в умовах їх-
нього господарства. В цьому — особливості
його підходу до невої теми. Адже від-
штовхнути складним визначенням, незрозумі-
лою формулою дуже легко. Важче потім
відшукувати живий інтерес до заняття. А
без цього він не згодився б працювати.

«Працювати» — це не зовсім точно. Ска-
жемо так: не вийшло б спілкування.

ДОПІТЛИВІСТЬ — мабуть найцінніша риса
молодості. Задовольняючи природний потяг
до нового, В. С. Бондар закладає зі своїми гурт-
ківцями в завтрашній день колгоспу, розкриває
перед ними ближчу й дальшу перспективу. Спіл-
кування передбачає повагу до співрозмовника,
готовність бачити в ньому рівного собі, якщо не
за знаннями, то за потенційними можливостями.
Треба допомогти цим можливостям розкритися, і
в цьому своєму прагненні він багатує дбайливого
сапінника, котрий поряється у весняному саду з
доброю думкою про щедру осінь. Йому й справді
не байдуже, хто наступного року вийде в поле
трактори, обслуговуватиме новий корпус свинар-
ника, збудований в експлуатацію в лютому цього ро-
ку, з ким і для кого намічати плани розвитку гос-
подарства, яке вже нині займає передові позиції
у Вільшанському районі.

Просте, здавалось
би, питання: що таке
мінімум вихододнів?
Який зв'язок воно мо-
же мати з великими
завданнями перспек-
тивного розвитку? Ви-
являється, прямий. Бо
від нього залежить і майбутня відпустка, і
допомога багатодітним сім'ям, і пенсійне
забезпечення... Розуміється в цьому повинен
кожен — і слухачі Василя Семеновича, і їх-
ні батьки. Гуртківців уже не здивуєш задаче-
ю, схожою на ось цю. У зв'язку з вироб-
ничими потребами колгоспників, який пра-
цював на тваринницькій фермі, доручено
заготівляти корми. Як правильно кваліфі-
кувати перерву в стаї? Завдання, набли-
жені до практики виробництва, виховують
у них самостійність мислення. Слухачі гурт-
ка (а всі вони мають середню або серед-
ню спеціальну освіту) підготували обгрун-
товане розв'язання згаданого задачки, а пізні-
ше й самі виступили з пропозицією впоряд-
кувати доплату за сортирність молока.

Дати думці відстоятись, не робити за
слухача того, що він може зробити сам, —
це теж один із принципів пропагандиста.
Заплутався одного разу Саша Іванов, не
розібравшись як слід у понятті «рентабель-
ність». Уже після заняття знайшов потріб-
ний розділ в «Основах економічних знань».
Так упевненіше себе почуватимеш, збираю-
чись до Василя Семеновича.

Я не спитала, чи знають Саша або його
друг Володя Опря про нагороду, яку одер-
жав В. С. Бондар, — настільну медаль ЦК
ВЛКСМ «Комсомольському пропагандисто-
ві». Найголовніше — тепер вони помічають
і знають багато дечого й поза своєю май-
стернею.

Т. ЛЮДНА.

Вільшанський район.

«ЛЕНІН. ЖОВТЕНЬ. МОЛОДЬ»

ТРИВАЮТЬ
ГРОМАДСЬКО-
ПОЛІТИЧНІ
ЧИТАННЯ,
ПРИСВЯЧЕНІ
60-РІЧЧЮ
ВЕЛИКОГО
ЖОВТНЯ

Ленінове слово завжди
й передусім передбачає
дію. Сьогодні, в мирні
будні великих будов, сло-
вом-діянням, словом-ру-
шєм звучить для нас ко-
жен рядок найдорожчої
для серця книги, яку істо-
рія заповнила хвилинами,
днями, роками земного
шляху Ілліча.

Скупі кадри кінохроніки
відтворюють політичну й
моральну атмосферу вирі-
шальних моментів історії,
котрі підтвердили істин-
ність ленінських передба-
чень. На екрані — освіт-
лена полум'ям революції
панорама штурму Зимово-
го, безстрашні комісари
далекої громадянської,
солдати Вітчизняної.

...Стоять дівчата в чер-
воних хустинах, військових
гімнастерках. Це вже не
хроніка. Уважно вдивляю-
ться в юні обличчя. Чи не
такі ж дівчата, пізній й
мужні, без вагання йшли
в революцію і під тихими
зорями піднімалися до ви-
сот героїзму?

Живе ленінське слово
пролунало цього вечора
несподівано знайомими ін-
тонаціями, вразивши і
схвилювавши...

Самодільним актором з
народного театру Палацу
культури імені Жовтня
Олександрів Олександров-
ичу Волошину і Володи-
мирові Степановичу Ша-
манському вдалося дуже
тонко і правдиво передати
психологізм образів вождя
пролетаріату і простого
солдата з історичної дра-
ми М. Погодіна «Людина
з рушницею».

Учні і викладачі Кірово-
градського технічного учи-
лища № 4, які підготували
громадсько-політичне чи-
тання, присвячене 107-й
річниці з дня народження
В. І. Леніна, прагнули зро-
бити його емоційно напов-
неним, динамічним. Цього
вони досягли своєрідним
монтажем кінострічок,
декламацій, пісень, театралі-
зованих сцен. Боротьба не
закінчилася, і комсомольці
сімдесятих — активні учас-
ники її. Під червоним зна-
меном Ілліча трудом рук
своїх, розуму і серця вони
наближають комуністичне
завтра — цю думку їм
удалося донести до кож-
ного учасника вечора.

ГАРАНТУЄ ХОРОШИЙ НАСТРІЙ

Автобус Валерія Акіши-
на, водія Світловського
автотранспортного підпри-
ємства 10037, привертає
увагу ще здалеку. Його
називають наочно-агітацій-
ним: по боках на фоні ко-
льорів світлофора — ви-
писки з Правил дорожньо-
го руху. І комсомольський
значок на передній части-
ні машини, бо водить її
комсомольсько-молодіж-
ний екіпаж.

Володар значка ЦК
ВЛКСМ «Ударник 1976 ро-
ку», Валерій і нині один з
ударників трудової вахти
молоді на честь 60-річчя
ювілею Великого Жовт-
ня. Він працює під деві-
зом «Гарантує відмінне
обслуговування».

С. ТИШКО,
громадський кореспон-
дент «Молодого кому-
нара».

Крейда не зупиняючись стукотіла по дошці. Учень відповідав упевнено, без затримки. І на обличчі вчителя засяяла усмішка: «відмінно!» Так, учитель радіє успіхам своїх вихованців, бо це — результат його праці. І коли йому доводиться ставити в журналі чи щоденнику незадовільну оцінку, він ніколи не бувас байдужим: значить, чогось не зумів, не навчив, недопрацював. І відразу думка: а чого ж саме? Можливо, якби пояснював ось так, учням було б зрозуміліше? І вже довше засидів над конспектом, ще і ще раз гортатиме книги, журнали. Потім радитиметься з колегами. Бо від нього залежать значні учні, і він повинен знайти найкращі шляхи як до дитячих сердець, так і до їхнього розуму.

Педагогічний колектив восьмилітньої школи № 8 м. Кіровограда добре розуміє свої завдання. Ось прості цифри: з п'ятнадцяти класів у тринадцяти немає жодного невстигаючого. Успіхи? Безперечно.

Іх тридцять п'ять — різних за віком, смаками та уподобаннями. Тридцять п'ять педагогів, яким довірено виховання чотирьохсот тридцяти семи учнів. Як же шукають вони своїх стежок на педагогічній ниві, якими шляхами несуть до дітей знання?

Щоб навчити чогось школярів, потрібно насамперед знати це самому. Вчити — вчити. Щодня, щогодини. Цього педагога восьмої школи не уникають, на-

ЩОБ УЧИТИ — ВЧАТЬСЯ

впаки, прагнуть до цього. Вчать постійно. Доказ того — індивідуальні плани самоосвіти кожного вчителя, і заняття шкільних методичних об'єднань учителів.

У школі їх кілька. Об'єднують вони вчителів російської та української мов, математики, вчителів молодших класів, вихователів груп подовженого дня. Засідання методоб'єднань відбувається кожної чверті. Один з учителів готує реферат на певну тему, а на засіданні відбувається його обговорення. Так, цікаво пройшло засідання об'єднання вчителів математики. Тема: «Сучасний урок математики і шляхи його організації». Доповідь готувала керівник методичного об'єднання Є. І. Михеєва. На засіданні об'єднання вчителів російської мови говорили про єдність навчання і виховання на уроках мови як практичне здійснення комплексного підходу до педагогічного процесу. Можна назвати ще багато питань, що їх розглядали і вивчали вчителі: «Знання психологічних особливостей дітей — шлях до підвищення якості знань учнів», «Професійна, педагогічна і психологічна підготовка вчителя — передумова його високої педагогічної майстерності», «Спільна робота сім'ї і школи по моральному вихованню учнів». Як

бачимо, коло питань широке, різноманітне.

А ще на засіданнях методоб'єднань часто йде мова про те, як учителі виконують плани самоосвіти. Такі плани, що передбачають вивчення теоретичного матеріалу за своїм профілем, питання педагогіки, психології, обов'язкові для кожного вчителя. Широко практикують у цій школі й вивчення та узагальнення кращого досвіду роботи. Так, учителька російської мови і літератури О. І. Кальчинська на своїх уроках дуже вдало використовувала краєзнавчий матеріал. Її уроки проходили цікаво, знання учні засвоювали швидше, були вони міцнішими. Колеги ознайомилися ближче з методами роботи Олександри Іллівни, вивчили їх і узагальнили. Тепер вони стали надбанням усіх філологів школи. Так само визнали й узагальнили досвід роботи вчительки фізики О. А. Богуської по темі «Науково-атеїстичне виховання на уроках фізики», викладача математики Л. О. Недзельської — по темі «Вивчення показникової та логарифмічної функції». У них учаться нині інші вчителі школи.

Часто можна почути, що математика — наука суха. Ну що там, мовляв, цікавого: з року в рік рахують школярі, скільки

У БЛОКНОТ МОЛОДОМУ УЧИТЕЛЮ

води переллється через трубу з одного басейну в інший, та як дозго йтиме пішохід з міста А в місто Б. А учні восьмої школи уроки математики люблять. Вони знають, наприклад, що Кіровоградщина — область сільськогосподарська. Кому не цікаво вирахувати самостійно, скільки виростили на її полях цукрових буряків та хліба? А ще цікавіше підрахувати, скажімо, на скільки процентів підвищиться валовий збір зерна на кінець десятої п'ятирічки. От саме про це і йде мова на уроках. Учителі математики, щоб зацікавити учнів, виготовили багатий дидактичний матеріал про розвиток країни та області в десятій п'ятирічці.

...Учень відповідає на «відмінно». І ясніє обличчя вчителя. Бо це — його заслуга. Щоб так було щодня, щогодини, невідомо працюють педагоги восьмилітньої школи № 8. Учаться вчити. Теж щодня і щогодини.

З. АДАС,

позаштатний кореспондент «Молодого комунара».
м. Кіровоград.

Духовий оркестр середньої школи № 2 міста Гайворона — учасник Першого Всесоюзного фестивалю самодіяльної художньої творчості трудящих. Його визнано одним із кращих колективів області. Він брав участь у республіканському огляді конкурсній дитячої художньої самодіяльності.

У репертуарі оркестру — твори радянських композиторів. Багато сил і зусиль віддає юним музикантам диригент оркестру, викладач місцевої музичної школи Микола Підрушник.

На знімку: виступає духовий оркестр. Диригує М. ПІДРУШНИК.

Фото В. ЗЕМНОРІЯ.

ВЕСЕЛКА «СІВАЧА»

На чергове заняття літстудії «Сівач» у приміщенні редакції «Молодого комунара» зібралася чимало молодих шанувальників поезії. Про свій поетичний доробок завітала студентка Кіровоградського педагогічного інституту Ірина Лазарева. Опонентом у неї була журналістка Мариса Калужина.

Обговорення віршів виплило у пристрастну розмову про роботу над словом, суть поезії, громадянське звучання у творах початкуючих авторів тощо.

Понад дві години міська молодіжна літстудія «Сівач» мінjala кольори своєї веселки, цього разу познайомивши присутніх з новими віршами Ані Братинської, Павла Бєлєва, Валерія Гончаренка та інших.

Наступне заняття «Сівача» відбудеться 8 травня в приміщенні редакції «Молодого комунара» о 16-й годині.

А сьогодні ми пропонуємо увазі читачів два вірші Ірини Лазаревої.

Да здравствуют руки дружные!
Да здравствуют души ясные!
Да здравствуют очень нужные
И ко всему причастные!

Да здравствуют ветры злые
И лижи, в лицо бьющие!
А мы ведь не только живые,
А мы ведь еще живущие.

Это, кажется, было давно.
В синем небе — звездная ртуть,
Я встаю, открываю окно
И ступаю на Млечный Путь.

Пыль дорожная луно светится,
Я иду — на душе легко.
А в руках — для Большой Медведицы
Сгущенное молоко.

Ірина ЛАЗАРЕВА,

ПІДТРИМУЄМО ДОЛИНЦІВ

Нещодавно в Мартоніській середній школі Новомиргородського району відбулися загальні комсомольські збори, що обговорили почин долиньських комсомольців і школярів, які до 60-річчя Великого Жовтня зобов'язалися виростити по п'ять квітів. На зборах учениця 9-го класу комсомолка Віра Мурзак звернулася до всіх присутніх з пропозицією підтримати почин і внести свій вклад у зустріч славного ювілею Жовтня — 6 квітів повинен кожний член шкільної комсомольської організації виростити.

Цю пропозицію було підтримано одностайно.

В. ЛИСЕНКО,

старша піонервожата Мартоніської, середньої школи,

ДУМА

● ПРО КАНТАТУ ІЗ ЗЕМНИМ ПРОЛОГОМ
ТА НЕБЕСНИМ ЕПІЛОГОМ

ПРО СУХОМЛИНСЬКОГО

Я КОСМИСТИТИ вали цього значайного директора і вчителя сільської школи, по суті, рядового працівника народної освіти, удостоєного звання Героя Соціалістичної Праці, вченого, що став членом-кореспондентом Академії педагогічних наук СРСР? Як за будинком шкільного павліського життя збагнути велич його думок, відчуття тепло його серця, як зрозуміти невтомного трудівника Сухомлинського, котрий, носячи в собі од віллі кілька фізичних смертей, вирвав традиції літ додаткового життя і велит написати на них 36 монографій, понад шість сотень педагогічних статей, 1200 художніх творів для дітей, що вийшли багатомільйонними тиражами шістьма десятками мов світу?

Постать Сухомлинського нікого не залишав байдужим, він, наш сучасник, іде живий у пам'яті тисяч і тисяч своїх послідовників і вихованців прихильників, колеги і знайомих, його ім'я продовжує будити думку: «Хто ж він є — цей простий сільський учитель, якого називають шістьма видатними радянським педагогом?»

Замислюючись над цим питанням і поет Іван Драч, написавши драматичну кантату «Дума про Сухомлинського» із земним прологом та небесним епілогом.

Усе, що відбувається на сцені, глядач бачить прїз прозору завісу, на якій зображено Сухомлинського в колі його юних вихованців. І створюється враження, що дивачеся ми в саме серце великої людини, бачимо найпотемніші куточки її душі, де вже немає місця сумнівам, де все достоянне. Там усе ясно й чітко визначене, розумне й досконале, на перший погляд, навіть снохкіне. Насправді ж — ні положити сцени, що нагадує колосний зріз глобуса, чи того ж таки серця, в глибині її і поруч глибокої у раз бурхують пристрасті: з казедоскопичною швидкістю змінюються події, повалюються і зникають, щоб уже близько ніколи не поглянути, нові й нові герої, в унісон полюбивши музику, спалахує радість і стогне горе та це весь час палають два великих волинки — ненависті і любові. Ненависті до фалішуму, до зла і насильства; безмірної любові до дітей, до людини прагати — любові всепронимаючої, всепідкорюючої.

Василь Сухомлинський — головний герой спектаклю, навколо нього концентруються основні проблеми, на розкриття цього образу спрямовано всі події вистави, підпорядковано цьому й дії майже всіх інших персонажів. У пошуках засобів найрельєфнішої передачі цього образу автор кантати використує все — від офіційних газетних повідомлень до гімну Сухомлинському, раз і вдруге виводить на сцену різно-

оціночні хори, створює оригінальну живу картину відзивів відвідувачів Павліської школи, зі шкільного кону показує казки Сухомлинського, виводить на суд глядача його друзів і недругів, батьків і дітей, цілу галерею вчителів (хоч у показі негативних їх представників, на мою думку, забракло чуття міри як авторів кантати, так і творчому колективі театру).

«Народження громадянина». «Як виховати справжню людину». «Серце віддаю дітям» — такі назви педагогічних праць Сухомлинського. Згадана вистава — насамперед про вчителя. Думки та проблеми, пов'язані з педагогікою, уявляють героїв твору насамперед, основна проблема спектаклю — виховання дітей — розкривається в найширших вимірах. Жорсткістю чи добротою виховувати учня? Відповідь у сцені небесного суду: «На десять слів гарячих можливе одне холодне». І ще одне це мекх вагомє: щоб виховати справжню людину, треба самому нею бути, щоб розпалювати і лалити, треба мати ноги!»

Вистава кропивиначан — незвична, нова, цікава. Режисер — заслужений діяч мистецтв УРСР М. Гіларовський зосередив у спектаклі всі можливі засоби для досягнення поставленої мети. Широко і влучно використовується світлове оформлення. Точна, мистецька економна побудова мізансцен. Режисер креслить на пологій сцені прями лінії, кути, ставить крапки, вводить різну символіку, контури і силуети, які допомагають яскравіше виразити суть.

Кантата прийшла в драматургію від музики. У виставі вловлюється музичний ритм, що розвивається, наростає, акцентується в моменти особливої гостроти дії музичного слова — складний білий вірш переходить тоді в речитатив. Якщо дивитися на першооснову, то твір, узятий кропивиначами до постановки, скоріше літературний, аніж драматичний. Тому акторам доводилося не стільки лицедіяти, скільки розповідати. Це й бачимо ми у простій ланкінній манері гри провідних артистів.

З числа адалих епізодичних акторських ролей (а таких у спектаклі більшість) хотілося б виділити образи діда Івана Степановича (народний артист УРСР Г. Семенов) і матері Сухомлинського (заслужена артистка УРСР Н. Гілятьєва). Оригінальний вишоз поданий кількома штрихами образ Сухомлинського (артист В. Бабін). Відчуття двоякості цього явища досяглося завдяки деякій недовірності актора, розірваності його рухів та поведінки.

3 ПЕРШОГО погляду привертає до себе увагу образ старої прибиральниці школи Горпини (заслужена артистка УРСР А. Любенко). Застигла на все життя трагедія колишньої вчительки, що під час війни попала у фашистський концтабір, глибокий біль за майбутній спокій на землі вчувається у всьому. Горпина — один із найсильніших образів спектаклю. Кумедно й розумно створив образ бога артист С. Мерцало, пропиктивістство у світ героя позначена робота А. Литвиненка в ролі німецького вчителя Вальтера Функе, котрий прийав до Павліша по довід.

На жаль, блідим вишов образ Гапін Іванівни, дружини Сухомлинського (артистка Є. Єременко), тої, хто мав бути опорою і першим другом великого педагога, хто мав відіграти особливу роль у розкритті центрального образу спектаклю.

Образ Сухомлинського, єдиний наскрізний образ спектаклю, вимагав від артиста О. Климova максимального творчого напруження, мобілізації всіх своїх акторських можливостей. Величчям, шедрим душею, мудрим у своїх рішеннях хотів бути глядач свого великого земляка. Імпонують артисткові палаючі очі, в яких бачиться відблиск великого вогню душі педагога. Шоправда, цього завадо для впливу великих внутрішніх переживань, що вгадуються за зовнішньою стриманістю, може навіть частково замкнутигероя.

На долю балетмейстера Б. Кокуленка дісталася немала частка роботи у вирішенні загальної ідеї спектаклю. Численні балетні сцени вистави цікаві своїм задумом, хоча виконання їх було не завжди досить чистим і легким.

Не можна поминути й навдявовижу творчої роботи художника В. Нодолкова. Дебютант в нелегкому жанрі сценічного оформлення спектаклю.

ВІСТАВА закінчилася, Сухомлинського вже поставлено в один ряд із великими педагогами планети. Однак глядач не одразу залишає зал — роздуми над проблемами, порушеними у спектаклі, змушують його йти до гурту в пусіючому залі, подовгу сперечатися біля роздягалок. Мистецтво без осмислення нежиттєве.

Добре, що в дорожку кропивиначан виявився твір непересічний, глибокий своїм змістом і новаторський виконанням, твір, присвячений вихованню нової людини.

Т. СМОЛЕНЧУК,

ДИСКУСІЙНИЙ

КЛУБ „МК“

„ЩО ДОЗВОЛЕНО МОЛОДОСТІ?“

СКАЖИ У ВІЧІ

Я гадаю, що почата в газеті дискусія хвилює всю молодь. Я читав всі листи, думки, надруковані в газеті. Мені сподобався лист В. Чернова з м. Олександрії. Якщо одного прекрасного вечора піти на танці і взяти інтерв'ю у кожного, хто там буде, ми побачимо, що кожен другий юнак чи дівчина — це зовсім не «герой», а молодь, яка кохасться у праці. Виходить, якщо вони там, то ми повинні думати про них, що це невихована молодь? Ні!

Я знову повертаюся до листа В. Чернова, підтримую його думку. Мені 16 років, і мені теж подобаються сучасні танці. Вони справді енергійні, молодіжні, запальні. Зовсім недавно по телебаченню передавали документальний фільм, у якому розповідали про сучасну трудову молодь, котра працює на заводах, фабриках. Показували її відпочинок після напруженого трудового дня. Юнаки і дівчата відпочивали в молодіжних кафе, де лунали з естради сучасна музика і молоді танці під неї. Але зовсім невимушено.

Ще я хочу сказати про хлопців. Майже всі хлопці не люблять «сучасних» дівчат, вважають, що палити цигари — це несприятливо для дівчини. Вони недоволені та сонливі дівчини, а бувають зовсім інші, які висловлювали недовірені відверто, у вічі. Коли хлопці збираються одружуватися, він не підеш шукати дружину на танцях, зовсім не гідне на жіночому п'янці. Йому хочеться мати справжню жінку, яку йому вгадали.

Якби кожен юнак казав те, що думає, то, можливо, менше було б «сучасних» дівчат. Дівчата, у свою чергу, не звернуть уваги на хлопця, якого випадково бачили п'яним під рестораном чи на танцях із пляшкою в руках.

с. Далекі

Новоукраїнського району.

Н. ПЕТРИК.

«Я ЗАБУВАЮ...»

Мені вісімнадцять. Я люблю молодість, люблю світле й щастя життя, люблю заспокоїти. Коли я танцюю під сучасну музику, то забуваю всі свої думки, не можу думати про погане, у мене хороше на серці.

Сучасні танці дуже добре сприймаються, коли виконують їх усім колом танцюючих дуже багато-багато собі приналежності, але це правда, — коли всі випивають.

Я зустрічаюся з хлопцем, який теж захоплений, модно, більше в сучасні танці, ніж у мене... Коли ми, слухаючи сучасну пісню, захотіли потанцювати, то руки і ноги нас не слухалися... Після такої невдалої «модної» сказав, що ми ще обов'язково потанцюємо, ось вип'ємо тоді нам буде добре.

Коли танцює навколо багато молоді, то й сама стаєш веселою і несе сп'янілою, але як можна танцювати і сп'яніти одночасно, не випивши?

Н. ЧАЙКІНА.

сміт. Компаніївка.

КОЛИ тато Карло, відомий нам із дошкільняцького віку, закінчував роботу над своїм дітищем, він, безсумнівно, порушив технологічні умови виробництва, тому дерев'яний Буратіно вийшов з надто довгим носом. Тато Карло, звичайно, болісно переживав факт випуску недоброякісної продукції, тож потім, як ми знаємо, повністю спокутував свою провину.

На жаль, окремі люди погано пам'ятають зміст цієї казки, інакше вони не ставилися б так байдуже до результатів своєї праці.

Тривалий час у приміщенні Кіровоградського автовокзалу № 1 висіла табличка, яка словами української і російської мов пояснювала відвідувачам таке: «Попередній продаж квитків на автобуси міжгородніх зв'язків проводиться в городській касі по вулиці Карла Маркса, 78».

«Ну то й що? — цирю дивується автор цих рядків. — Яка різниця — «город» чи «місто»? Ніхто ж не поїхав по квитки, скажімо, в Олександрію? І дитині зрозуміло, що мова йде про Кіровоград...»

Не будемо доводити йому про користь грамоти. Уявимо цілком реальну ситуацію: безіменний автор, що зневажає правила граматики ралтом отримує... ордер на квартиру в новітньому будинку № 10 по вулиці Пацаєва. Звичайно, його радості немає меж і все таке інше, але скоро позитивні емоції йдуть на спад. Бо з'ясується, що будівельники дуже поспішали і не провели гідрофазізації стиків стінових панелей. Під час першого ж дощу кризь стіни потекло. Потекло, звичайно, і з очей господаря. І ще він помітив, що в тридцяти квартирах будинку несправні електродашки, у вісімнадцяти немає запобіжних пробок та ще багато чого іншого немає.

Як і горе-новосели, що не дружить із граматику, будівельники, котрі підсунули державній комісії незавершений дім, були в цілому непоганими людьми. Просто вони теж ігнорували деякі правила. Правила будівництва.

Ми сподіваємося, що товариш, який не вірив у користь морфології та синтаксису, потрапивши в становище новосела, зрозуміє

свою провину і засяде за підручники для 7—8 класів.

Взагалі постать новосела — часом благодатний ґрунт для розуміння власних недоліків у своїй роботі. Ми віримо, що будівельникам тресту «Кіровограджитлобуд» стало соромно за брак, коли з рахунку їхньої організації списали 4,5 тисячі карбованців за те, що в другій половині минулого року вони здали в експлуатацію 11 будинків з великими й малими недоробками. Та могло ж трапитися і таке, що хтось із них уперше переступив поріг своєї новенької

квартири в домі житлово-будівельного кооперативу № 30 по вулиці Пацаєва. Переступив і вилаявся: адже він з колегами «забув» змонтувати внутрішні шафи у п'яти квартирах. Ставши жертвою власного браку в роботі, цей товариш пішов у меблевий магазин, купив шафу та інші меблі виробництва об'єднання «Кіровоградмеблі» і знову став жертвою чужого браку. Бо тут випуск продукції за системою «Стук-грюк», аби з руки досяг такого розмаху, що проти порушників технологічної дисципліни навіть порушили карчу справу. Меблярі систематично випускали недоброякісну продукцію, і мало було покупців, які б раділи купленій шафі без подальших розчарувань.

ФЕЙЛЕТОН

Тато Карло допустив незначне відхилення від технології — і попав в істерію. А в яку історію попадуть ті, хто гонить «липу» на конвейері в масовій кількості? На головному виробництві об'єднання «Кіровоградмеблі» дошка бракороба «Вони позорять наш колектив» пуста. Щоб не соромно було перед людьми, вирішили не вивішувати.

Люди постійно створюють правила. Знаючи, дрібні, всякі. Той, хто цих правил дотримується сумлінно, вважається добрим працівником. І слава йому по ділах. Але є такі люди, котрі вважають, що правила — то пусте, бува б людина хороша. А не виходить так чомусь. Крутять головами люди і кидають образливо: «Бракороба».

Стратон МИШКО.

ПРО КОРИСТЬ ПРАВИЛ

АБИ З РУК

РЕПЛІКА

Хороша штука телефон. Коли він є, звичайно. Гірше, коли його немає. У начальника БМВ-5 Б. Я. Білінова телефон є. І Борис Якович в будівлю хвилюю може поговорити з ким йому захочеться. Не може він подзвонити лише ко-

муні-будує з будинку № 9, що по вулиці Зінченка. Бо ж будівельники керованого Б. Я. Біліновим управління хоч і здали дім достроково, але проклали до нього не той кабель, що потрібно. Тому міська АТС ось уже протягом року не може підключити телефон новоселам.

Тз не думайте, що Борис Якович не спілкується з жителями будинку № 9. Вони йому систематично нагадують, що кабель з-під асфальту сам не вибереться. Нагадують і по телефону. Поки що, правда, з автомата.

М. АНДРЕЄВ,

інженер-конструктор.

м. Кіровоград.

Від «Колісної майстерні»:

Аналогічного листа прислали

нам і жителі будинку № 28,

що по вулиці Сугоклівській:

Кобзовщук, Івашкевич, Ба-

суєва та інші. Ще в липні минулого року вони заплатили за встановлення телефонів у своїх квартирах, але з трубок — ні звуку. Читачі запитують: «Чи не хочуть зв'язатися приурочити перший дзвінок першому поштову ра-ка?» Ток «Колісна майстерня» запитує у керівництва Кіровоградської телефонно-телеграфної станції: «А коли ж ваш рак свисне?»

СЕРЕДА

27 КВІТНЯ

ПЕРША ПРОГРАМА 9.00 — Новини. 9.10 — К. т. Гімнастика. 9.30 — Фільм «Дні приходу з особистих питань». 11.00 — К. т. «Клуб кінополювання». 11.40 — «Сторінки історії». 12.25 — Фільм — дітям. 16.45 — «Говорять делегати IV з'їзду вчителів України». 17.15 — К. т. «Вільні думки, європейці». 18.00 — К. т. «Народна творчість». Телебач. 19.00 — К. т. «Спортлото». 19.10 — «Польова пошта «Полігус»». 19.40 — К. т. Фільм «Вибір мети». 1. серія. 21.00 — «Час». 21.30 — К. т. «Творчий вечір народного артиста СРСР лауреата Ленінської премії, Героя Соціалі-

тичної Праці композитора В. П. Соловйова-Седого». По закінченні — новини.
ДРУГА ПРОГРАМА 10.00 — «Наша біографія». Рік 1939. 11.00 — Новини. 11.15 — «Люби-тесям бабусю». 11.40 — Фільм — дітям. 17.30 — «Вихід з трудової несправності». «Хазарський Кіашир». 18.00 — «Мандарини Гватемали-юлітська». 18.30 — Реклама, оголошення. 19.00 — Вісті. 19.30 — «Твоє життя — це позиція». 20.30 — Фільм — концерт. 20.45 — «На добраніч, діти!». 21.00 — «Час». 21.30 — «Новини кіноекрана». 22.45 — «Вечірня музична пошта». 23.15 — Новини.

ЧЕТВЕР

28 КВІТНЯ

ПЕРША ПРОГРАМА 9.00 — Новини. 9.10 — К. т. Гімнастика. 9.30 — К. т. Фільм «Вибір мети». 2. серія. 10.45 — К. т. «Наша біографія». Рік 1942. 16.10 — «Далі нас учителі». Аналіз художніх творів. 16.30 — «Вихід з трудової несправності». Енергетики Львівщини. 17.00 — Дзвінок вистава «Лісовий господар». 17.45 — «Золоті Зірки України». Кіноафіша. 18.00 — «Футбол-77». (Кіровоград). 18.15 — К. т. Мультифільм «Возмезддя на прогулянку». 18.20 — К. т. «Ленінський університет мільйонів». 18.50 — К. т. Концерт народного артиста СРСР Б. Штоколов. 19.45 — К. т. Фільм «Вибір мети». 2. серія.

21.00 — «Час». 21.30 — К. т. «Грає ансамбль скрипалів Лейбманського академічного Великого театру Союзу РСР». 22.00 — К. т. Чемпіонат світу з хокею з шайбою МСР — збірна СРСР (Австрія). В перерві — новини.
ДРУГА ПРОГРАМА 10.00 — «Орбіта «жуків»». 10.30 — В. Якович. «Круті палести». Літературна передача. 11.00 — Новини. 11.15 — Документальний телефільм. 15.45 — «По річці країни». Літвеська РСР. 16.15 — «Школяр школяр». 16.45 — «Вітерунки». 17.15 — «Конкурс юних читців». 18.00 — Реклама оголошення. 18.30 — «Діалог і її спадок». 19.00 — Вісті. 19.30 — «Музичні нечови для молоді». 20.25 — Спортивний телефільм «Чемпіон». 20.45 — «На добраніч, діти!». 21.00 — «Час». 21.30 — Кіноафіша. «У світі піканетів». 22.15 — Прозовження першоді. «Музичні нечови для молоді». 23.00 — Новини.

П'ЯТНИЦЯ

29 КВІТНЯ

ПЕРША ПРОГРАМА 9.00 — Новини. 9.10 — К. т. Гімнастика. 9.30 — К. т. Фільм «Вибір мети». 2. серія. 10.45 — К. т. Концерт. 11.45 — К. т. «Ленінський університет мільйонів». 16.00 — «Вихід з трудової несправності». Шахтарі Донбасу. 16.30 — Концерт. 17.00 — Спортивний телефільм «Радія». 17.15 — «Реклама подвигів роки». «Полі роздольні» — колосінні. Відео-

фільм. (Кіровоград). 18.00 — «Кіровоградщина: передвиступна». Спеціальний випуск інформаційної програми. (Кіровоград). 18.15 — К. т. Кіножурнал «Хочу все знати». 18.25 — К. т. «Крайня передвиступна». 19.10 — К. т. Концерт. 20.00 — К. т. «Наша біографія». Рік 1943. 21.00 — «Час». 21.30 — К. т. «Голоси душі». Міжнародна естрадна програма. По закінченні — новини.
ДРУГА ПРОГРАМА 10.00 — Фільм-концерт. 10.30 — «Скільки народів». 11.00 — Новини. 11.15 — «Тваринництво — ударний фронт». 11.40 — Російська література для учнів 10 класу. 15.00 — Документальний фільм. 15.45 — Фільм — дітям. «Незвичайна поведінка Мишки Стрекачова». 17.05 — «Москва і москвичі». 17.35 — «Танцює дитячий ансамбль «Калінка». 18.00 — Реклама, оголошення. 18.10 — Документальний фільм «Чуття єдиної болячки». 18.30 — Вісті. 19.00 — «Музичні зустрічі». (Кіровоград). 19.30 — «Кіровоградщина: передвиступна». (Кіровоград). 20.15 — Телебачення. 21.00 — «Час». 21.30 — «Голоси душі». Міжнародна естрадна програма. По закінченні — новини.

СУБОТА

30 КВІТНЯ

ПЕРША ПРОГРАМА 9.00 — Новини. 9.10 — К. т. Гімнастика. 9.30 — К. т. «АБВГДейка». 10.00 — К. т. «Далі нас, батьки». 10.30 — К. т. «Ранкова пошта». 11.05 — Новини. 11.15 — I Всесоюзний фестиваль самодіяльного художнього творчості трудящих. 12.15 — «Славний олімпіа». 13.00 — К. т. Концерт вокального тріо Українського телебачення і радіо. 13.30 — К. т. Для дітей. «Знай, любий бережись». 14.05 — К. т. «Спортлото». 14.15 — К. т. Мультифільм «Казка про мейстерів і сім'ю богатирів». 15.15 — К. т. «Здоров'я». 15.45 — К. т. Концерт. 16.30 — К. т. «Шлях номер 1». До другої річниці останнього визволення Північного В'єтнаму. 17.15 — К. т. «Снілає М. Мордасова». 18.00 — Новини. 18.15 — К. т. «Океан» — неймовірне». 19.15 — К. т. Балаєт К. Хачатуряна «Пілолат». 21.00 — «Час». 21.30 — К. т. Спортивна програма. Вибірковий матч національної збірної з футболу збірної Угорщини — збірна СРСР (Угорщина): чемпіонат світу з хокею з шайбою СРСР — збірна США (Австрія) В перерві — новини.

ДРУГА ПРОГРАМА 10.00 — Телебачення для дітей. 11.05 — «Біліне хороших товаришів». 11.35 — «Шедьови Третьяковської галереї». 11.55 — «Рух без небезпек». 12.25 — Концерт популярної класичної музики. 13.05 — «Ще ви можете». Конкурс виступників. 14.05 — «Тобі, Першотравень!». 14.50 — Концерт патрістичної пісні. 15.20 — Мультифільм «Канарка». 15.30 — Автологія революційної радянської пісні. Випуск 17-й. 16.00 — Кубок європейських чемпіонів з гандболу. Жінки. Фінал «Спартак» (Київ) — «Лейпциг» (НДР). 17.15 — Циркова програма. 18.00 — «Екран молодих». «Комсомольська градієнта». 19.00 — Вісті. 19.30 — «Наша біографія». Рік 1940. 20.30 — «В ефірі — пісня». 20.45 — «На добраніч, діти!». 21.00 — «Час». 21.30 — «Майстри мистецтва». Народна артистка УРСР А. Роговцева. 22.45 — Концерт естрадного оркестру Українського телебачення і радіо. 23.15 — Новини.

1 ТРАВНЯ

ПЕРША ПРОГРАМА 9.45 —

К. т. Передача, присвячена Дню

Міжнародної солідарності тру-

ддящих. I Травня. Москва.

Красна площа. Кіровоград. По

закінченні — К. т. «Здрастуй,

світло наше веселі!». Святокий

польський концерт. 12.35 —

К. т. Документальний телефільм

«Далі нас, батьки». 13.05 — К. т.

«Мир Труду, Травень!». Постач-

на композиції. 13.30 — К. т. Те-

лебачення «Тимур і його коман-

да». I серія. 14.35 — К. т. «Шир-

ше коло». Естрадна програма.

16.05 — К. т. «Солідарність».

16.35 — К. т. «Пісні 30-х років».

17.15 — К. т. Мультифільм. 18.00

— Новини. 18.15 — К. т. Фільм

«Не болить голова у дядька».

19.30 — К. т. «На арсі ширку».

20.00 — К. т. «Кавб кінопродоро-

жея». 21.00 — К. т. Репортаж

про святкування Дня Міжна-

родної солідарності трудящих —

I Травня. 22.15 — К. т. «Голу-

бий вогник».

ДРУГА ПРОГРАМА. 9.45 —

«Слава Першотравню!». Пере-

дача, присвячена Дню Міжна-

родної солідарності трудящих —

I Травня. По закінченні — «Мир,

Праці, Травень!». Вірші радян-

ських поетів. 12.40 — Далі діти.

«Сонечко». Святокий концерт.

13.10 — Мультифільм. 13.40 —

«Снілає Е. Мірошніченко». 14.45

— Фільм — дітям «Юний мис-

ливчик». 16.05 — «Народна твор-

чість». 16.50 — Кіноафіша. 17.30 — «Першотравнева мор-

злішка». 18.30 — «Екран моло-

дих». «Інтерклуб». 19.30 — «Зу-

стріч митців з будівельниками

Чорнобильської АЕС». 20.45 —

«На добраніч, діти!». 21.00 —

Репортаж про святкування Дня

Міжнародної солідарності тру-

ддящих — I Травня. 22.15 — Жу-

довий фільм «Я кроную по

Москві». 23.30 — «Республіка

першотравнева». Вісті.

Редактор М. УСПАЛЕНКО.

БК 19109.

Обсяг 0,5 друк. арк.

Індекс 81197.

Зам. № 172.

Тираж 60 600.

Наша адреса і телефони

316050. ГСП, Кіровоград 50, вул. Пуначарського, 36. Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи — 2-45-36, відділу військово-патрістичного виховання та спорту — 2-46-87.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.

«МОЛОДОМУ КОМУНАР» — орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ. с. Кіровоград. Газета печатається на українському мові.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова обласного управління у справах видавництва, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.